

Titel: Anders Jydes Anmærkninger over 1.) Lübeckers Priisskrift om Aarsagerne til høye Kornpriser. 2.) Philocosmus, samme Materie angaaende. 3.) Priisskriftet No. XIII. i Danmarks og Norges økonomiske Magazins 7de Bind: angaaende, Mueligheden og Nytten af en bestandig fastsat Jevnvegt i Kornpriserne. 4.) Priisskriftet No. XII. i bemeldte Magazins 7de Bind: angaaende, hvad der meest opmuntrer til Flittighed, lave eller høye Priser paa Levnetsmidler. 5.) Westenholtz Priisskrift om Bondestandens Folkemængde. [Anders Jyde]

Citation: "Anders Jydes Anmærkninger over 1.) Lübeckers Priisskrift om Aarsagerne til høye Kornpriser. 2.) Philocosmus, samme Materie angaaende. 3.) Priisskriftet No. XIII. i Danmarks og Norges økonomiske Magazins 7de Bind: angaaende, Mueligheden og Nytten af en bestandig fastsat Jevnvegt i Kornpriserne. 4.) Priisskriftet No. XII. i bemeldte Magazins 7de Bind: angaaende, hvad der meest opmuntrer til Flittighed, lave eller høye Priser paa Levnetsmidler. 5.) Westenholtz Priisskrift om Bondestandens Folkemængde. [Anders Jyde]", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 24*, F.C. Godiche, 1773, s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_024-shoot-w2_024_005_p10_bZONE1542597/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 24

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

for Kiøbmanden. Ikke desto mindre lærte Esfarenheden, at denne Tvang i Handelen var unaturlig, at det en var gierligt, saaledes at foreskrive Salgeren visse Priser, skient de, en til Bestandighed, men kun for en vis kort Tid, vare bestemte. Naar Landmanden spurgte om Salt hos Kiøbmandene, var Svaret: At de havde intet at selge men kun til egen Husholdning. Og naar Landmanden, som nødvendig maatte have Salt, beklagede sin Forlegenhed, var Kiøbmanden saa føyelig, af sin egen Provision at overlade det forlangte, men for den af ham paasatte høiere Priis. Nogle Egne bleve og, ved Kiøbmandenes Nøgtelse at selge og holde Salt, satte i saadan Forlegenhed, at Regieringen saae sig nødt til at høre denne Forsanstaltning, og at lade Tingen sin fri og naturlige Gang. Kunde fastsatte Priser nu ikke finde Sted ved Saltet, hvor lige Quantitet ved lige Arbejde altid kan produceres, hvor meget mindre finde de da Sted ved Kornvare, hvor Producten af lige Arbejde efter Aarenes Forskiellighed er saa gandske ulige?

Unaturlig og umuelig har vi da befundet en vis bestandig Jeonvægt i Kornets Priis at
vare.